

తన ఆలోచనల్లో తనుండి వద్యజ చైతన్యం లేకుండా హాస్పిటల్ వడక మీద వున్నాడు శ్రీనివాస్. వ్యజ కళ్ళలో ఏళ్ళు దారగా కారిపోతున్నాయి.

“ఎంత మంచివాడు శ్రీను. అమ్మ అంటే తనను సముదాయించాలనే అంటూంది అనుకునేది గానీ, నిజంగా ఎంత మంచివాడు. తనకేం లోటు చేశాడు? ఎంత అనురాగాన్ని పంచి పెడతాడు. కేవలం ఆరు సంవత్సరాలైనా ఇంకా తనను కొత్త పెళ్ళి పూతురులా గానే మురిపిస్తుంటాడు.

భగవాన్ ఎట్లయినా ఆయనను కాపాడు స్వామీ బృహదీశ్వరా. నువ్వంటే ఎంత భక్తి ఆయనకు. నువ్వు భోళాశంకరుడివి. పైగా బృహదీశ్వరుడివి. అంత పెద్దవాడివి మరి నీ మనసు కూడా అంత పెద్దగా వుండాలి కదా స్వామీ, శ్రీనును ఎట్లయినా కాపాడు, పాపానికి వస్తాం అంటూ మొక్కుకుంది.

డాక్టర్లు, నర్సులు అందరూ వస్తున్నారు. మాన్యువారు. కానీ ఏమీ చెప్పటంలేదు. తెలివి వస్తే పచ్చి చెప్పండి అంటున్నారుంటే. అది నిద్రా, లేక స్వప్నా లేదా, ఏమిదో తనకేం తెలియడం లేదు. ఆక్సిజెంటయి హాస్పిటల్లో వున్నాడు తెలియగానే, ఏల్లల్ని పక్కంట్లో వదిలి తను పరుగెత్తకొచ్చింది. అమ్మా వాళ్ళను పిలిపించాలా, ఎంత సీరియస్ ఇది. తనకేమో ఏమీ తెలియదు. డాక్టర్లు ఏమీ చెప్పడం లేదు’ విలవిలలాడిపోయింది వద్యజ.

అప్పుడే రింగింది అది. ఏదో చిన్న శబ్దం. ఎవరైనా వస్తున్నారేమోనని వెను తిరిగి చూచింది. ఎవరూ లేరు. ఎవరికైనా తెలిస్తేకదా రావడానికి. శీనూను వదిలి తను ఒక్కక్షణమైనా పక్కకు కదిలితేకదా ఎవరికైనా పోను చేయడానికైనా శబ్దం కొంచెం ఎక్కువైంది. వద్యజకు భయం పట్టుకుంది. ఇదేమిటి దేవుడా అని మళ్ళీ బృహ

దీశ్వరుణ్ణి తలుచుకుంది. వున్నట్టుండి వద్యజకు ఏదో అనుమానం వచ్చింది. ఈసారి చెప్పలు రిక్కింపమీకొని మరీ వెనొంది. అప్పుడు అర్థమైంది అది శీను గురకని. అప్పుడది గురకనిపించలేదు. ప్రబాత సమయంలో మ్రోగే గుడి గంటలా అనిపించింది. అది హాస్పిటల్ అని గానీ, శీను ముఖమంతా కట్టు వున్నాయనిగానీ, ఎవరైనా వస్తారేమీనన్న స్వప్నా కూడా లేకుండా శీను ముఖ మంతా ముద్దులతో నింపేసింది.

ఈ గురకనేగా తను ఇన్నాళ్ళూ అనప్యాయించుకుంది. మరి ఇప్పుడాగురకే తనకింత అనందానిస్తోందేమిటి “థాంక్యూ గురకా, థాంక్యూ ఇంకెప్పుడూ నీన్ను వెనుకొనేం” అంటూ కళ్ళనీళ్ళు తుడుచుకుంటూ డాక్టర్ని విలవడానికి పరిగెత్తింది వద్యజ.

- వికారు రుక్మిణి (సైదరాబాద్)

సు

బ్బారావు అలసటగా ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టాడు. వాళ్ళావిడ ఎవరితోనో ఫోన్లో మాట్లాడుతోంది. గయ్యాళి అత్త నోరయినా క్షణంసేపు మూత పడుతుందే మోకానీ, సుబ్బారావు ఇంట్లో ఫోను మాత్రం ఎప్పుడూ మ్రోగుతూనే వుంటుంది. లేకపోతే వాళ్ళావిడ యినా అవతలి వైపు మ్రోగిస్తుంటుంది. మధ్యలో ఏమయినా అడ్డం చెబితే సుబ్బారావుకి మ్రోగిపోతుంది. ఫోన్లో దో బాధాకరంగా మాట్లాడుతోంది. ఆ చెవినుండి ఈ చెవికి రిసీవర్ మార్చిందంటే ఖచ్చితంగా ఇంకో అరగంట పడుతుంది ఫోన్ పెట్టడానికి. అంటే ఫోన్ మా ఆవిడే ఎవరికో చేసి వుంటుంది అనుకుంటూ, పోయిన సారి వచ్చిన ఫోన్ బిల్లు తలుచుకొని ముచ్చెమటలు పోసి, మూర్ఛవచ్చినంత పనయింది సుబ్బారావుకు. కానీ భార్యని ఏమీ అనలేని నిర్భాగ్యుని, పాపం సుబ్బారావు.

“ఏమిటి గర్భవతి అయిందా” ఫోన్లో ఆ దోళనగా అడుగుతోంది భార్యమణి. ఉలికి పడ్డాడు సుబ్బారావు.

‘నాకు వయసులో వున్న మరదలు కుతూలేదే. ఎవరు గర్భవతి అయివుందారబ్బా!’ అంటు కుంటూ తలగోక్కున్నాడు సుబ్బారావు.

“ఎప్పుడు తెలిసింది ఈ విషయం” కుతూలుగా అడుగుతోంది.

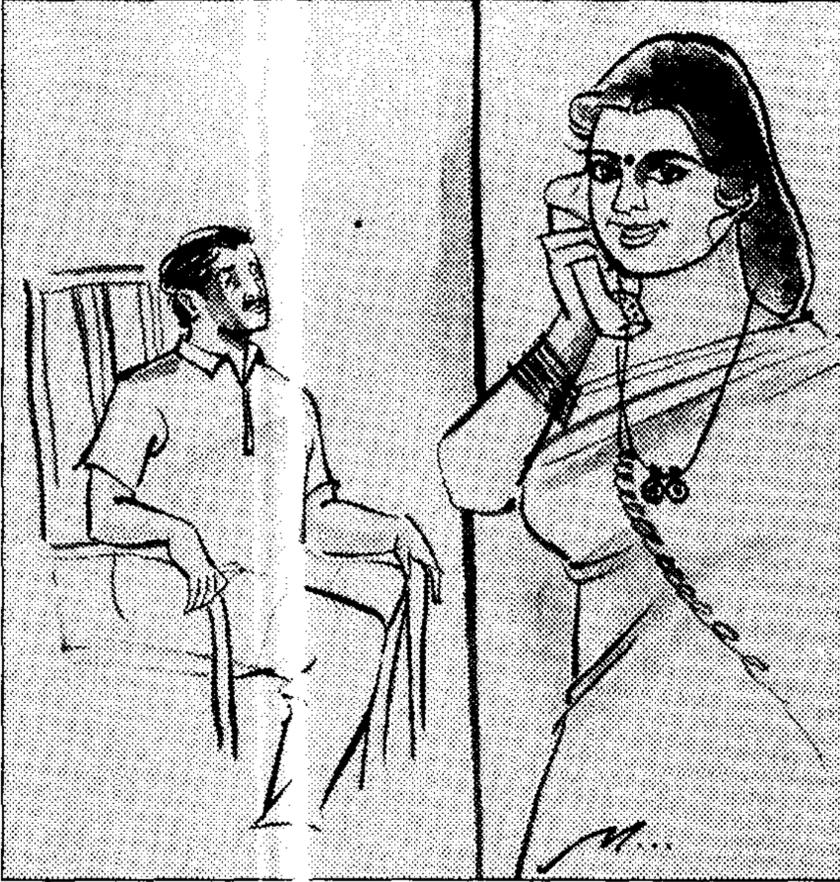
“నిన్ననే తెలిసిందా? ఇంతకీ దానికి కారణం ఎవరో తెలిసిందా?” ఏడుపుగొంతుతో అంది.

“అయ్యో తెలియలేదా” ఫోను పెట్టేసి ఏకాకంగా కూర్చుంది. తన భార్యమణి ఇంత కేందరంగా ఫోను పెట్టేసినందుకు ఎగిరి గెంతాలనిపించింది సుబ్బారావుకు. అనందాన్ని అదుపులో వుంచుకొని లోచనలో పడ్డాడు. అవును ఇంతసేపు తన భార్యమణి కగబాధపడిపోతూ మాట్లాడింది. ‘ఎవరు గర్భవతి అయివుందారబ్బా?’ ఏమీ అర్థంకాక మళ్ళీ బుర్ర గోక్కున్నా సుబ్బ

రావు. సుబ్బారావు భార్యకి పిన్నతల్లి కూతురుంది. దాని జుట్టుకత్తిరింపు, బొడ్డుకింద చీర, దాని వయ్యారాలు

పాపం సుబ్బారావు

చూస్తుంటే ఒక్క మండుతుంది సుబ్బారావుకు. సుందరమైన అన్నయ్యను సౌందర్యగా మార్చుకుని సౌందర్యలా ఫోజులు కొడుతుంటుంది. రెండు, మూడుసార్లు

సుబ్బారావుకు కూడా నైటు కొట్టబోయింది. బహుశా ఆ సుందరమే ఇప్పుడు ఎవరి వల్లనే పడి గర్భవతి అయ్యిందని సునసులోనే అనుకుంటూ “ఊరుకో జయూ! గుండెను దిటవు చేసుకో. కష్టాలు మనసులకు కాకపోతే మానసులకు వస్తాయా? అన్నింటికీ ధైర్యం తెచ్చుకోవాలి” వేవాంతధోరణిలో చెప్పాడు.

“అది కాదండీ! గర్భానికి కారకుడెవరో తెరియాలంటే ఇంకా రెండు వారాలు పడుతుంది” విచారంగా అంది.

“ఏమిటి” అర్థంకాక అయోమయంగా అడిగాడు. “అతనెవరో మనకు ఇంకా రెండు వారాల వరకూ తెలియదు” “అంత ఖచ్చితంగా ఎలా చెప్పగలవు” ఏమీ అర్థంకాక అడిగాడు.

“మరి మన టీవీ రిపేరు అయి వచ్చేది రెండు వారాల తరువాతే కదా” ముక్కు చీదుకుంటూ అంది.

“అంటే” బిక్కచచ్చిపోయి వున్నాడు సుబ్బారావు.

“అవునండీ రాత్రి టీవీలో ఎనిమిది గంటలకు వచ్చే ‘ప్రేమిస్తే పిచ్చి కుదురుతుంది’ అనే సీరియల్లో హీరోయిన్ గర్భవతి అయిందట” చెప్పింది. గతుక్కుమన్నాడు సుబ్బారావు. ‘ఆ దిక్కుమాలిన సీరియల్ గురించా ఇంతసేపూ జరిగిన సంభాషణ. హతవిధి! ఇన్నాళ్ళూ టీవీ వుంటే కరెంటుఖర్చు అనుకుంటే ఇప్పుడు టీవీ లేకపోతే అదనంగా ఫోన్ ఖర్చు’ తలబాదుకున్నాడు సుబ్బారావు.

హీరోయిన్ సంక్రాంతి గొబ్బెమ్మను తయారుచేసి ముగ్గులో పెట్టడానికి ఓక వారం రోజులు సాగదీసిన, ఆ సీరియల్ గురించా తన భార్య ఇంతలా బాధపడేది. తన భార్యమీద వచ్చిన కోపమంతా జాలిరూపంలో మారిపోయింది. భార్య దగ్గరకు వెళ్ళి “ఊరుకో జయూ బాధపడకు. నువ్వు అనుకున్నట్లు ఆ హీరోయిన్ను గర్భవతిని చేసినవాడు రెండువారాలు కాదు కదా,

రెండు సంవత్సరాలైనా మనకు తెలియదు. అలా సాగుతూనే వుంటుంది ఆ సీరియల్. ఇది చూస్తే మనకు పిచ్చిపట్టకుండా వుంటే అంతే చాలు” అంటూ లోపలికి కదిలాడు పాపం సుబ్బారావు.

- ఎన్.కె.నన్ని (శ్రీకాళహస్తి)